

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข

สาขาวิชา **ครุศาสตร์**

ความเชี่ยวชาญ **เทคโนโลยีทางการศึกษา**

อ.วิระ: สวัสดีครับ ขอบพระคุณมากครับที่กรุณาให้โอกาสได้เรียนสัมภาษณ์ในวันนี้ ในลำดับแรกขอเรียนถามถึงเส้นทางสู่วิชาชีพอาจารย์ของท่านอาจารย์ครับ

ศ.ปรัชญนันท์ สวัสดีครับอาจารย์วิระ ด้วยความยินดียิ่งครับ ผมจบ ป.4 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี ป.6 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดแก่นเหล็ก) ม.3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ ปวช. (อิเล็กทรอนิกส์) วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ปวส. (อิเล็กทรอนิกส์) วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน จากนั้น **เริ่มต้นทำงาน ในตำแหน่งช่างอิเล็กทรอนิกส์ งานเสตท์ศนศึกษา กองงานวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง**

อ.วิระ: ภูมิหลังของท่านอาจารย์มีความแตกต่างจากศาสตราจารย์ท่านอื่นนะครับที่เรียบจบมาจากสายสามัญศึกษา

ศ.ปรัชญนันท์ ใช่ครับ ผมเป็นนักเรียน ม.1 รุ่นแรกของประเทศ ซึ่งอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านยุคสมัยที่เรียน ป.6 แล้วต่อยด้วย ม.1 โดยไม่ต้องผ่านชั้น ป.7 เนื่องจากผมเป็นเด็กเรียนดี มีคะแนนสะสมเฉลี่ยสูง จึงถูกจัดอยู่ในห้องคิง (King) โดยห้องคิงเป็นห้องที่คัดเฉพาะนักเรียนจากทั้งจังหวัดที่มีผลการเรียนมากกว่าร้อยละ 80 หลังเรียนจบ ม.3 ผมเรียนต่อ ม.4 ได้ 1 ปี ก็ตัดสินใจลาออกไปเรียนต่อทางด้านสายอาชีพครับ

อ.วิระ

เรียนถามถึงจุดเปลี่ยนในช่วงนั้นครับ

ศ.ปรัชญนันท์

ช่วงนั้นคุณพ่อคุณแม่แยกทางกันครับ (คุณแม่ พ่อและคุณแม่เป็นครูที่โรงเรียนพรหมานุสรณ์) ทำให้ผมเกิดความคิดขึ้นมาว่า **เราคงต้องดูแลตนเอง** จึงตัดสินใจไปสมัครเรียนต่อสายอาชีวะ ระดับ ปวช. ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ที่วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ซึ่งส่งผลให้คุณพ่อคุณแม่ ครูบาอาจารย์และคนรู้จักต่างพากันตกตะลึงในการตัดสินใจดังกล่าว สำหรับชีวิตในช่วงที่เรียนวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรีค่อนข้างมีความสุขครับ สรวลเสเฮฮาตามประสาวัยรุ่นไปกับเพื่อนฝูง และรับจ้างเล่นเกมดนตรีตอนกลางคืน (เล่นกีตาร์เบสในวงดนตรีประเภทวงชาโดว์) เกเรดเฉลี่ยตอนจบก็ประมาณ 2.5 ต่อมาผมสอบติดได้เรียนต่อระดับ ปวส. ในสถานศึกษาหลายแห่ง แต่ผมเลือกเรียนที่วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน สาขาอิเล็กทรอนิกส์ โดยผมเป็นหนึ่งในร้อยคนจากหกพันกว่าคนจากทั่วประเทศที่สามารถสอบเข้าเรียนได้ในสาขานี้

อ.วิระ

การเรียนที่วิทยาลัยช่างกลปทุมวันเป็นอย่างไรบ้างครับ

ศ.ปรัชญนันท์

เทอมแรกผลการเรียนคาบเส้นระดับพอดีครับ คือ 2.00 **ตอนนั้นผมรู้สึกซึ้ง** เพราะที่ผ่านมาไม่เคยมีผลการเรียนที่อยู่ในความเสี่ยงเช่นนี้ที่อาจต้องพ้นสภาพการเรียนได้หากมีผลการเรียนที่ต่ำกว่า 2.00 ผมต้องปรับตนเอง เพิ่มความตั้งใจให้มากขึ้นและสามารถทำเกรดได้ในระดับที่มากกว่า 3.00 ในเทอมต่อ ๆ มา ภายหลังจากเรียนจบระดับ ปวส. ผมสอบบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งช่างอิเล็กทรอนิกส์

งานโลดโผนทัศนศึกษา กองงานวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีเรื่องเล่าให้อาจารย์วีระฟังในช่วงนี้ครับ ว่า คำแรกของทุกคนที่นั่นเวลาเจอหน้าผมได้เอ่ยปากถามเหมือนกันหมดว่า **เส้นใครเข้ามา**

อ.วีระ แสดงว่าก่อนหน้านั้นค่อนข้างมีเรื่องราวเช่นนี้เกิดขึ้นนะครับ

ศ.ปรัชญนันท์ ทำนองนั้นครับ ผมได้ถามหัวหน้างานในเวลาต่อมาว่า ทำไมถึงรับผมเข้ามาทำงาน เพราะมีแต่คนถามผมว่าผมเข้ามาได้ด้วยเส้นของใคร ซึ่งผมตอบเขาไปว่าไม่ได้ใช้เส้นใคร ก็ไม่มีใครเชื่อ หัวหน้างานบอกผมว่า คนสอบเป็นร้อย ๆ เด็กฝากเพียบ แต่ด้วยคะแนนสอบของคุณมาเป็นอันดับที่ 1 ที่ทิ้งห่างผู้สมัครซึ่งได้ลำดับที่ 2 หากคุณไม่ได้รับเข้าทำงาน ต้องตกจากการสัมภาษณ์เท่านั้น ซึ่งทำไม่ได้

ผมทำงานอยู่ประมาณปีครึ่ง โดยเรียนต่อปริญญาตรี ด้านโลดโผนทัศนศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พร้อมกันไปด้วยทางบ้านร้องขอให้กลับมาทำงานที่เพชรบุรีครับ ผมตัดสินใจตอบรับตามคำร้องขอโดยทำเรื่องโอนย้ายมาบรรจุครูได้ที่วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ประจำแผนกอิเล็กทรอนิกส์ โดยคิดว่าทำงานประมาณสองถึงสามปีค่อยย้ายกลับไปทำงานอื่นที่เพชรบุรี แต่ท้ายที่สุดแล้ว ผมทำงานที่นี่เป็นระยะเวลา 19 ปี

(ท่านอาจารย์ปรัชญนันท์เล่าให้ผู้เขียนฟังว่า ในช่วงก่อนบรรจุเป็นครู เพื่อนนักดนตรีในวงซุซุมายาวนให้เข้าร่วมวง โดยมีรายได้เริ่มต้นประมาณแปดพันถึงหนึ่งหมื่นบาทต่อเดือน ซึ่งขณะนั้น

เงินเดือนครูอยู่ที่สองพันสี่ร้อยบาท ส่งผลให้ตกอยู่ในสถานการณ์ของทางเลือกระหว่างการรับราชการครูกับการเป็นนักดนตรี ท่านอาจารย์จึงได้เดินทางไปเรียนถามพระอาจารย์ที่เคารพและศรัทธารูปหนึ่ง พอไปถึงพระอาจารย์เทศน์เรื่อง คนธรรมดา ให้ฟัง ทั้งที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยเทศน์เรื่องนี้ให้ใครฟังมาก่อน ภายหลังได้รับฟังการเทศนาเรื่องนี้ ท่านอาจารย์เกิดความกระจ่างขัดในการเลือกเส้นทางความเป็นครูมากกว่าความเป็นนักดนตรี ด้วยเพราะความตอนหนึ่งของเรื่องคนธรรมดา กล่าวถึง การเป็นนักดนตรีทำให้กิเลสของคนกำเริบ ทำให้คนหนาด้วยกิเลสและตัณหา เมื่อสิ้นชีวิตจะลงสู่นรกภูมิ)

อ.วิระ

โอ้! ครับ ค่อนข้างยาวนานเกือบยี่สิบปีนะครับ

ศ.ปรัชญนันท์

ใช่ครับ ผมแต่งงานมีครอบครัวที่นี่ และต่อมาได้สมัครเรียนต่อปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) โดยมีแรงผลักดันสำคัญคือ คุณพ่อเคยเรียนจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยนี้ แต่ไม่ได้รับปริญญา ด้วยเพราะด้วยความเป็นครูบ้านนอกที่ฐานะด้านการเงินไม่มากพอ ซึ่งทำได้เพียงแค่มียุติบัตรจากเพื่อนเพื่อถ่ายรูป แล้วเดินทางกลับบ้าน ผมบอกกับคุณพ่อว่า **ถ้าฉัน ผมจะไปรับปริญญาให้พ่อนะครับ**

ณ ตอนนั้น ผมเดินทางมาสอบเข้าศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ที่เดียว โดยไม่ไปสอบที่อื่น วันที่มีการประกาศผลสอบ ผมมาดูชื่อที่ติดประกาศจากจำนวนผู้เข้าสอบ ทั้งหมดประมาณสองสามร้อยคน แต่หาชื่อตนเองไม่เจอครับ

อ.วิระ: เริ่มรู้สึกหวั่นใจ ว่า สอบติดหรือไม่ ชื่อเราอยู่ ไหน

ศ.ปรัชญนันท์ ปรากฏว่า มีชื่ออยู่ในลำดับแรกครับ

อ.วิระ: แสดงว่า ท่านอาจารย์เริ่มต้นด้วยการไล่ดูชื่อ จากลำดับล่าง ๆ ก่อน

ศ.ปรัชญนันท์ ถูกต้องครับ ผมใช้เวลาในการเรียนปริญญา โทสองปี (จบเป็นคนแรกของรุ่น) ซึ่งต้องเดินทางไปกลับระหว่าง สมุทรสงครามกับกรุงเทพมหานคร โดยเดินทางมาพักที่โรงแรมคุรุสภาเย็น วันศุกร์และเดินทางกลับเย็นวันอาทิตย์

(ท่านอาจารย์ปรัชญนันท์เล่าให้ผู้เขียนฟังเพิ่มเติมว่า เคยตั้งใจจะย้ายกลับไปทำงานองค์การโทรศัพท์หรือการไฟฟ้า ที่เพชรบุรีเมื่อเรียนจบปริญญาโทแล้ว ด้วยเพราะรายได้สูงกว่ารับราชการ แต่ต้องเปลี่ยนใจ เนื่องจากนักเรียนที่ท่านอาจารย์ฝึกทักษะให้ได้อันดับที่ 2 สองคนในการแข่งขันซ่อมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ระดับประเทศแล้วได้โควตาเรียนต่อช่างกลปทุมวันโดยไม่ต้องสอบ มาพบท่านอาจารย์ในวันไหว้ครู กราบที่เท้าแสดงความขอบคุณ ซึ่งทำให้ท่านอาจารย์เกิดความรู้สึก

ประทับใจ อิมเอิบ มองเห็นถึงคุณค่าในวิชาชีพความเป็นครูที่สร้างความรู้
และโอกาสให้กับคน)

อ.วิระ: ผมรับทราบข้อมูลว่า ในเวลาต่อมาท่าน
อาจารย์เรียนปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศ.ปรัชญนันท์ ใช้ครับ สืบเนื่องจากคุณแม่ทราบข่าวว่าผม
ตั้งใจเรียนต่อปริญญาโทเพื่อทำให้คุณแม่มีความสุข ท่านถามผมว่า ผมจะ
ทำให้คุณแม่มีความสุขอีกคนได้ไหม ด้วยการเรียนต่อปริญญาเอกเพื่อ
สร้างชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล ผมตอบรับคุณแม่ครับ สมัครเรียนต่อปริญญา
เอกทันทีภายหลังเรียนจบปริญญาโท

อ.วิระ: เรียนถามถึงจุดเปลี่ยนแห่งชีวิตอีกครั้งหนึ่ง
ของท่านอาจารย์ครับ จากครูสู่อาจารย์ในรั้วมหาวิทยาลัย

ศ.ปรัชญนันท์ จุดเปลี่ยนเกิดขึ้นตอนที่ ผมจะยื่นเรื่อง
เป็นอาจารย์ 3 ระดับ 8 (ซี 8) มีการเปลี่ยนวิธีการและเกณฑ์เป็นแบบ ครู
คศ.1 ครู คศ.2 ซึ่งต้องรอเวลาอีก 4 ปี ประจวบกับทางมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เปิดรับสมัครอาจารย์ ผมจึงมา
สมัครเป็นอาจารย์ที่ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในปี
พ.ศ. 2549

อ.วีระ เรียนถามถึงเส้นทางตำแหน่งทางวิชาการครับ
ภายหลังได้รับการบรรจุเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าพระนครเหนือ

ศ.ปรัชญนันท์ ก่อนหน้านั้น ผมได้รับการแต่งตั้งเป็น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศ
ศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยบูรพา ด้วยการส่งผลงานประเภทเอกสาร
ประกอบการสอน และ **ตำราเรื่อง เทคโนโลยีมัลติมีเดีย**

ภายหลังการบรรจุเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือครบระยะเวลาขั้นต่ำตามเกณฑ์ ผม
ยื่นขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาเทคโนโลยีเทคนิค
ศึกษา โดยส่งเอกสารประกอบการสอน บทความวิชาการ บทความวิจัย
และ **ตำราเรื่อง คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา**

(เป็นการยื่นฯ ใหม่ โดยไม่ได้ดำเนินการผ่าน
การเทียบโอนตำแหน่งทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยบูรพา เนื่องด้วยอยู่
ภายใต้ข้อกำหนดตามเกณฑ์ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม)

ยื่นขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์
สาขาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา โดยส่งเอกสารคำสอน บทความวิชาการ
บทความวิจัย และ **หนังสือเรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา**

เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
Information Technology in Education

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข
ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

หนังสือ ที่ใช้ยื่นขอ **รศ.**

เส้นทางสู่ศาสตราจารย์ | 2741

ภายหลังได้รับการอนุมัติตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผมขอลา *Sabbatical Leave* (การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ) ที่มหาวิทยาลัย Edith Cowan ประเทศออสเตรเลีย เป็นระยะเวลา 1 ปี เพื่อทำงานวิจัยให้ได้มาซึ่งผลงานที่ใช้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ (ทำงานวิจัยใน Theme ที่มีชื่อว่า **Imagineering**)

ยื่นขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ สาขา ครุศาสตร์ โดยส่งบทความวิจัยระดับนานาชาติ 12 เรื่อง และ **หนังสือเรื่อง การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา**

อ.วิระ เรียนถามถึงความโดดเด่นของผลงานที่ใช้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ครับ ที่สามารถผ่านการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์จากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ศ.ปรัชญนันท์ มีความโดดเด่นว่าด้วยเรื่อง **การบุกเบิกศาสตร์ใหม่ และการสร้างองค์ความรู้ใหม่** ครับ โดยผมและทีมคณาจารย์ได้ร่วมกันบุกเบิกศาสตร์ใหม่ขึ้นมาในวงวิชาการ คือ **การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา**

อ.วิระ ความรู้สึกภายหลังทราบว่าตนเองได้เป็นศาสตราจารย์ครับผม

ศ.ปรัชญนันท์ มีความปิติและดีใจตามสภาพปฏุชนโดยทั่วไปครับ และชีวิตต่อจากนี้จะไม่เหมือนเดิม ด้วยเพราะการได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์นั้นตามมาด้วยความรับผิดชอบในหลายเรื่อง

การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการศึกษา

Information and Communication
Technology Administration for Education

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญา นันทน์ นิลสุข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระ จิตศุภา

หนังสือ ที่ใช้ยื่นขอ ศ.

เส้นทางสู่ศาสตราจารย์ | 2743

๑.๖.๖

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่นำพาให้ได้แก่ช่างคน
หนึ่งสามารถก้าวเดินมาถึงตำแหน่งศาสตราจารย์ คือ ปัจจัยเรื่องใดครับ

ศ.ปรัชญนันท์

แรงบันดาลใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จใน
การเป็นศาสตราจารย์ สำคัญที่สุดก็คือ ตัวของเรา

ประการแรก คือ เราเป็นครูมืออาชีพ และไม่เคยคิดว่าจะมีอาชีพเป็นครู แต่คิดว่า “เรามาเพื่อพัฒนาคนของชาติ เมื่อคิดในมุมและมีตินี้ สำคัญที่สุดคือนักศึกษาของเรา ผลงานทั้งหมดจะสะท้อนไปที่ตัวนักศึกษาทั้งหมด กล่าวคือ เมื่อทำวิจัยและพัฒนาอะไรต่าง ๆ ขึ้นมา ก็เพื่อประโยชน์แก่นักศึกษา เพื่อสร้างคนที่ต้องออกไปเป็นครูช่างอุตสาหกรรม”

ประการที่สอง คือ สถานภาพของมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ระดับ World Class เมื่ออยู่ในสถาบันที่มีเกียรติภูมิที่ยิ่งใหญ่อย่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ต้องทำตัวให้สมฐานะ สมเกียรติ ต้องพัฒนาตนเอง พัฒนานักศึกษาให้ขึ้นสู่ระดับโลกด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจอย่างยิ่ง

และประการที่สาม คือ ครอบครัว คุณพ่อ-คุณแม่ก็รับราชการครู อยู่ในบ้านพักครูมาตั้งแต่สมัยเด็ก ก็มีความสุขมากกับการได้ทำงานร่วม การได้อยู่กับคุณพ่อกับคุณแม่ที่เป็นครูก็เลยทำให้เกิดความภาคภูมิใจในอาชีพนี้ พอมาเป็นอาจารย์ก็เป็นแรงบันดาลใจให้พยายามพัฒนาทั้งตัวนักศึกษา เพื่อนร่วมงานและสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาอย่างเต็มที่เต็มกำลัง

ความยากและอุปสรรคในการเตรียมตัวที่เป็นความท้าทายมากที่สุดคือ เรื่องของกำลังใจและเรื่องของระดับชั้นของผลงาน คือ การขอตำแหน่งวิชาการ พอขึ้นสูงระดับรองศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์จะเป็นระดับสากล ส่วนปัญหาที่ค่อนข้างมากคือ ผมจบการศึกษาในประเทศ ฉะนั้นผลงานที่ขึ้นสู่ระดับสากลทำให้ต้องพัฒนาตนเองค่อนข้างมาก ความยากนั้นก็คือต้องเข้ากลุ่มนักวิจัยกับนักวิจัยชั้นนำของมหาวิทยาลัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ที่ดี ได้ทำงานร่วมกับนักวิจัยชั้นนำใน มจพ. ที่อยู่ระดับ *World Class* หลายท่าน ทำให้เห็นผลงานประเภทต่าง ๆ ว่า การทำผลงานในระดับโลกทำอย่างไร แล้วความได้เปรียบของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี วิถีคิดของมหาวิทยาลัยต้องทำผลงานที่สร้างสิ่งใหม่ให้กับสังคม สร้างองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นความยาก ต้องตอบคำถามให้ได้ว่าองค์ความรู้ใหม่คืออะไร ผลงานระดับนานาชาติคืออะไร ซึ่งจะต้องไปนำเสนอในระดับนานาชาติ การตีพิมพ์ในฐานสากลเป็นความยากมาก แต่ทั้งหมดนี้ได้โอกาสจากการที่ได้ทำงานร่วมกับนักวิจัยและกับผู้บริหารที่กำหนดเงื่อนไข และต้องให้นโยบายสนับสนุน นับเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ความยากหากจะผ่านไปให้ได้ต้องอาศัยตัวเราเอง ในบางครั้งไม่สามารถจะผ่านอุปสรรคที่ยากลำบากในหลากหลายประเด็น แต่หากได้รับการสนับสนุนได้อยู่ร่วมกับกลุ่มนักวิจัยที่มีศักยภาพสูง ความยากนั้นก็ทำให้สามารถผ่านพ้นไป และมีหนทางวิธีการดำเนินการไปได้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยที่ให้การสนับสนุน

ในทุก ๆ มิติของการวิจัยและทำผลงานระดับนานาชาติ ทำให้ผ่านพ้นช่วงที่ยากลำบากไปได้

สิ่งที่ประทับใจในรั้ว มจพ. “ที่นั่นคือ มหาวิทยาลัยวิจัยติด 1 ใน 10 ของประเทศที่อยู่ในระดับ World Class Rankings ไปที่ไหนได้รับการต้อนรับอย่างดีมาก และเมื่อพูดถึง มหาวิทยาลัย จะเป็นที่ยอมรับและได้รับความเชื่อถือ ประทับใจทุกครั้งที่เวลาบอกว่ามาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยได้รับเสียงตอบรับจากทุกเวทีที่ไป” มจพ. เป็นองค์กรที่ใหญ่และเป็น มหาวิทยาลัยวิจัยที่มีการทำงานร่วมกับคณาจารย์ นักศึกษาของ มหาวิทยาลัย ได้รับการสนับสนุนการจากผู้บริหารในการทำวิจัยหรือพัฒนางานต่าง ๆ ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีทั้งจากงบประมาณ กระบวนการอย่างเพียงพอ จึงภูมิใจมากที่ได้อยู่ในรั้วของ มจพ. และสิ่งนี้ก็จะรักษาไว้และพยายามจะทำให้ชื่อเสียงของ มจพ. เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางที่สามารถอยู่ในระดับนานาชาติในภายหน้าต่อไป

อ.วิระ สิ่งที่ท่านอาจารย์อยากทำหรือสานต่อ ภายหลังจากได้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ คือ เรื่องใดครับ

ศ.ปรัชญนันท์ ความปรารถนาสูงสุดในการดำเนินชีวิตของ ผม คือ **การหลุดพ้นจากวัฏสงสาร** ส่งผลให้มีความคิดคำนึงที่ไม่ยึดติดกับสิ่งใด ๆ ทางโลกครับ เช่น ลาภ ตำแหน่ง ยศถาบรรดาศักดิ์ คำสรรเสริญเยินยอ

อ.วีระ ท่านอาจารย์มีหลักคิดใต้อายากฝากถึง
อาจารย์ที่กำลังเดินบนเส้นทางสู่ศาสตราจารย์ครับ

ศ.ปรัชญนันท์ การทำผลงานทางวิชาการหรือเรื่องของการ
พัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการหรือการสอน **หลักคิดข้อแรก**
คือ **“ให้มองเป้าหมายไปที่นักศึกษาว่าเป็นลูก-หลาน เรากำลังทำทุก
อย่างให้เจริญรุ่งเรือง เมื่อมีความคิดเช่นนี้การสอนก็จะทุ่มเทได้อย่าง
เต็มที่ เพราะนี่คือสอนลูก-หลาน”** ซึ่งงานที่กำลังพัฒนาเป็นงานที่กำลัง
ช่วยพัฒนาลูกศิษย์ และมองภาพกว้างออกไปอีกว่าเราเป็นหนึ่งในสังคม
และก็เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย **หลักคิดข้อที่สอง** คือ มหาวิทยาลัย
เป็นครอบครัวของเรา สิ่งที่เรา กำลังทำเพื่อให้ครอบครัวมีความสุข ผลจาก
การที่ไปสอนหรือทำวิจัยต้องอาศัยกำลังใจอย่างมาก เมื่อคิดว่าสิ่งที่ทำเพื่อ
ครอบครัวเพื่อลูก-หลานนั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจ จุดเริ่มต้น
ของความพยายามที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ จุดเริ่มต้นที่จะเป็นจุด
ที่ทำให้เกิดศรัทธาในองค์กร และมีความรักต่อลูกศิษย์ มีความยินดีต่อ
ผู้ร่วมงาน จะไม่รู้สึกลัวสิ่งที่กำลังพบปัญหาในเรื่องการทำผลงาน การทำ
วิจัยจะเป็นเรื่องที่น่าลำบาก แต่เป็นเรื่องที่ต้องผ่านไปให้ได้ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่
ทุก ๆ คนสามารถขับเคลื่อนตนเองได้ ไม่มีใครช่วยอะไรได้มากกว่าการ
ผลักดันและขับเคลื่อนตนเอง

ขอฝากข้อคิดให้อาจารย์ทุกท่านมีแรงบันดาลใจ
ใจในการนำเสนอผลงาน สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจสูงสุดก็คือ อาจจะบอกว่า
เป้าหมายหรือความสำเร็จในการไปสู่ตำแหน่งเป้าหมาย แต่เป้าหมายนั้น

ขาดความรู้สึกที่เป็นพื้นฐาน **“ว่าจะทำไปเพื่ออะไร ทำเพื่อใคร”**
เป้าหมายนั้นก็จะเลื่อนลอย จึงอยากฝากอาจารย์และนักวิจัยพัฒนาตนเอง
ให้คิดถึงว่ากำลังทำเพื่อลูก-หลาน และครอบครัวของเรา อย่างน้อยที่สุดก็
เพื่อตัวเราเอง

(หมายเหตุ ข้อมูลส่วนหนึ่งผู้เขียนอ้างอิงจากเว็บไซต์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หัวข้อ สัมภาษณ์
พิเศษ ศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2564)

อ.วีระ ขอบพระคุณท่านอาจารย์ปรัชญนันท์ในความ
กรุณาให้สัมภาษณ์ครั้งนี้มากครับผม

ศ.ปรัชญนันท์ ยินดีครับอาจารย์วีระ

ผลงาน ของท่านอาจารย์ปริญญ์นัท

เส้นทางสู่ศาสตราจารย์ | 2749

Sky

ชื่อหนังสือ ปฏิบัติกรตอนที่ 2
บาร์โค้ด 9789748516738
ISBN 974-8516-73-3

ศูนย์หนังสือ

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ (สงพ.)
โทร. 913-2286-7 โทรสาร. 913-2287

กรมานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ครอบคลุมสาขา วิศวกรรมศึกษา ศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ปฏิบัติโทรทัศน์ 2

รหัส 2105-2405

สำหรับนักศึกษาในระดับ ปวช. แผนกอิเล็กทรอนิกส์ และผู้ที่สนใจทั่วไป

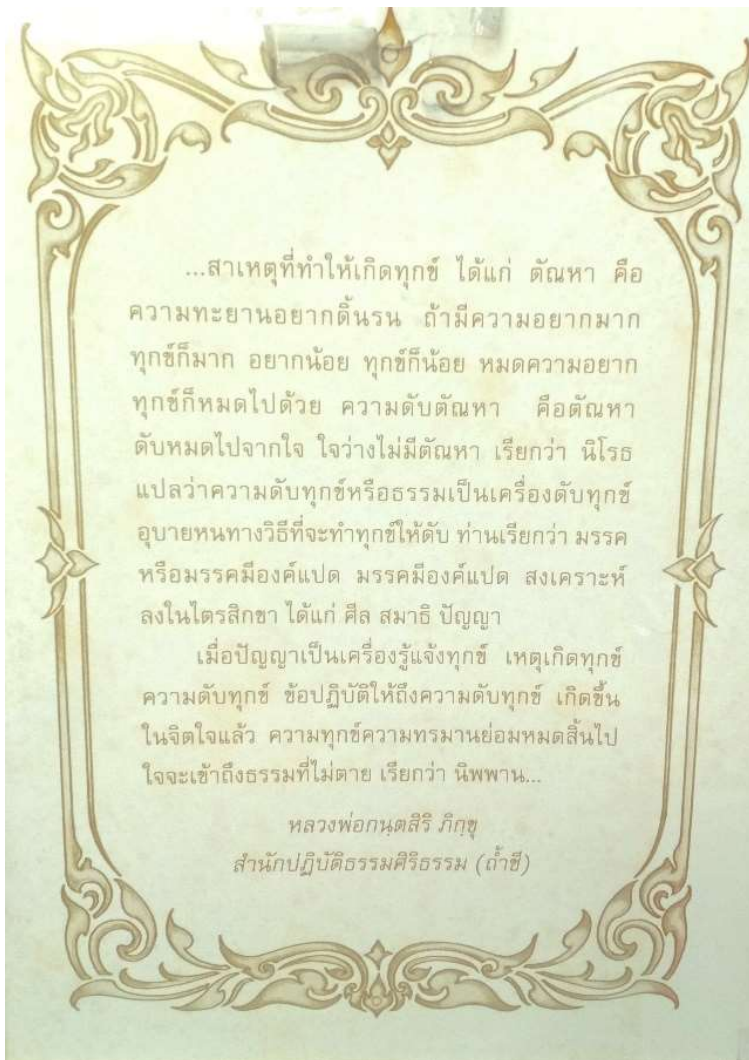

ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

โดย...ปริญญนันท์ นิลสุข

ผลงาน ของท่านอาจารย์ปริญญนันท์

2750 | เส้นทางสู่ศาสตราจารย์

...สาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข ได้แก่ ตัณหา คือ ความทะยานอยากดิ้นรน ถ้ามีความอยากมาก ทุกขก็มาก อยากน้อย ทุกขก็น้อย หมดความอยาก ทุกขก็หมดไปด้วย ความดับตัณหา คือตัณหา ดับหมดไปจากใจ ใจว่างไม่มีตัณหา เรียกว่า นิโรธ แปลว่าความดับทุกขหรือธรรมเป็นเครื่องดับทุกข อุบายหนทางวิธีที่จะทำทุกขให้ดับ ท่านเรียกว่า มรรค หรือมรรคมืองค์แปด มรรคมืองค์แปด สงเคราะห์ ลงในไตรสิกขา ได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา

เมื่อปัญญาเป็นเครื่องรู้แจ้งทุกข เหตุเกิดทุกข ความดับทุกข ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข เกิดขึ้น ในจิตใจแล้ว ความทุกขความทรมานยอมหมดสิ้นไป ใจจะเข้าถึงธรรมที่ไม่ตาย เรียกว่า นิพพาน...

หลวงพ่อกนตสิริ ภิภุ
สำนักปฏิบัติธรรมศิริธรรม (ถ้ำขี้)

หลักสูตรคำสอน ที่ติดไว้ในห้องพักท่านอาจารย์ปรีชญนันท์

เส้นทางสู่ศาสตราจารย์ | 2751

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอแสดงความยินดีกับ

ศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข

คิษย์เก่า หลักสูตรการศึกษาหาบัณฑิต
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ในโอกาสได้รับ

รางวัล “ศรีสง่าศรีนครินทร์”

ประเภท คิษย์เก่าดีเด่น

ด้านวิจัย วิชาการและนวัตกรรม

ประจำปี พ.ศ. 2566

ตำแหน่งปัจจุบัน

ศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยีและสารสนเทศ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ประกาศ ณ วันที่ 21 มีนาคม 2566

ท่านอาจารย์ปรัชญนันท์

ได้รับรางวัล “ศรีสง่าศรีนครินทร์”

จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา
ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยีและสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ขอแสดงความยินดีอย่างยิ่ง กับ

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข

ในโอกาสที่ได้รับพระราชทานปริญญาบัตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคกลาง
และมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕
วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๗

ท่านอาจารย์ปรัชญนันท์
ได้รับพระราชทานปริญญาบัตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา
จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร